

- відсутність вітчизняного досвіду і належної культури запозичення кращих світових стандартів у цій сфері;
- слабка ініціатива держави у стимулюванні розвитку інноваційної екосистеми, інноваційної інфраструктури, сприятливого інноваційного клімату;
- недосконалість законодавства у сфері економічної безпеки, захисту прав інтелектуальної власності, інформаційних комунікацій.

Всі ці проблеми є наслідками неефективної економічної та соціальної політики держави. Створення дійсно інноваційної екосистеми в Україні вимагає детального оцінювання її стану, виокремлення слабких сторін, встановлення чітких норм та правил, що будуть економічно вигідними для всіх учасників, максимальне залучення інформаційних ресурсів та інтелектуального потенціалу, налагодженні партнерських відносин між учасниками та партнерами.

Перелік використаних джерел:

1. Котко О.К. Інноваційна екосистема як нова парадигма інноваційного розвитку економіки / О.К.Котко // Вісник Одеського національного університету. Серія: Економіка, – 2016. – Т.21. Вип.7 (1), – С.52-56.
2. Лановська І.І. Інноваційна екосистема: сутність та принципи / І.І. Лановська // Економіка і суспільство. – Випуск 11, 2017. – С.257-261.
3. Федулова Л.І. Інноваційні екосистеми: сутність та методологічні засади формування/ Л.І.Федулова, О.С.Марченко // Економічна теорія та право. № 2 (21).– 2015.– С.21.

Болдирєва Л.М.

доктор економічних наук, доцент,
Національний університет «Полтавська політехніка
імені Юрія Кондратюка»

ОСОБЛИВОСТІ ЛОГІСТИЧНИХ СИСТЕМ ЯК АДАПТИВНИХ СИСТЕМ

Логістика як відповідний тип мислення відіграє роль навіть важливішу, ніж маркетинг і менеджмент. На наш погляд, логістика як наука і практика в сучасних ринкових умовах є інструментом оптимізації ресурсозабезпечення, ресурсовикористання і реалізації продукції. Логістичні підходи, сучасні технології, що були отримані в результат адаптації і використання; різні стратегії (управління ланцюгами постачання, загальне управління якістю, точно в термін, швидке реагування); результати ефективних наукових розробок і винаходів дозволяють зміцнити свої позиції на ринку і досягти конкурентних переваг.

Поняття «логістична система» тлумачиться неоднозначно, з різних теоретико-методологічних підходів здійснюється класифікація їх видів, що зумовлює необхідність подальшого наукового пошуку в цьому напрямку. Це

викликано [1], зокрема, й необхідністю розгляду окремих галузей чи сукупності галузей економіки країни як логістичних систем. В.Н. Амітан, Р.Р. Ларіна і В.Л. Пілющенко трактують логістичну систему як адаптивну систему зі зворотнім зв'язком, що виконує ті чи інші логістичні функції та операції [2, с. 59]. А.Г. Кальченко визначає логістичну систему як організаційно-управлінський механізм координації, який дає змогу досягти ефекту завдяки чіткій злагодженості у діях спеціалістів різноманітних служб, які беруть участь в управлінні матеріальним потоком [3, с. 33].

Є.В. Крикавський під логістичною системою розуміє систему, в якій здійснюється інтегроване переміщення матеріалів, продуктів та відповідної інформації, що уможливорює оптимізацію управління ланцюгом поставок [4, с. 63]. З.С. Каїра стверджує, що логістична система представляє собою нематеріальний актив підприємства й підвищує його конкурентну перевагу [5].

Біфуркаційний вплив зовнішнього середовища, на наш погляд, здійснює певні логістичні обмеження на функціонування логістичної системи агропродовольчого сектора, що лімітує їх діяльність. До таких обмежень можна віднести:

- ресурсні обмеження – недостатня кількість матеріальних, фінансових, трудових, енергетичних, інформаційних ресурсів чи частини їх;
- обмеження за логістичною інфраструктурою – нестача тих чи інших елементів логістичної інфраструктури (доріг, складів, сховищ та ін.);
- збутові обмеження, що обумовлені кон'юнктурою ринків збуту сільськогосподарської сировини та продовольства;
- інституціональні обмеження, обумовлені чинною нормативно-правовою базою, що регулює логістичну діяльність суб'єктів господарювання агропродовольчого сектора.

Метою логістичної системи агропродовольчого сектору економіки, на наш погляд, є функціонування потоків робочої сили, матеріальних, енергетичних, фінансових, інформаційних ресурсів для сільського господарства, харчової (переробної) промисловості, сфери торгівлі продовольством. У агропродовольчому секторі економіки нами запропоновано виділити наступні види логістичних систем:

- макрологістична агропродовольча система, яка представлена агропродовольчим сектором економіки України та його складовими – сільським господарством, харчовою промисловістю, сферою торгівлі продовольством;
- мезологістична агропродовольча система, що утворюється регіональними (міжрегіональними агропродовольчими компаніями);
- мікрологістична агропродовольча система, що представлені окремими підприємствами сільського господарства, харчової промисловості, сфери торгівлі продуктами харчування).
- мегалогістична агропродовольча система, яка утворюються транснаціональними агропродовольчими компаніями.

Таким чином, формування логістичної системи агропродовольчого сектору економіки, на наш погляд, має передбачати такі завдання:

- формування міжгалузевих балансів продовольства, що обумовлюється потребою забезпечення продовольчої безпеки країни;
- проектування та формування необхідної логістичної інфраструктури в регіонах країни та за її межами (при необхідності), зокрема, складських комплексів (елеваторів, овочевосховищ та ін.);
- оптимізація транспортно-логістичного забезпечення функціонування агропродовольчого сектора.

Перелік використаних джерел:

1. Болдирева Л.М. Формування логістичних систем як напрям удосконалення розвитку економіки. Науковий Вісник Херсонського державного університету. Серія «Економічні науки». 2014. Вип. 7. Ч 1. С. 172 – 175.
2. Амітан В.Н. Логістизація процесів в організаційно-економічних системах / В.Н. Амітан, Р.Р. Ларіна, В.Л. Пілющенко / НАН України. Інститут економіко-правових досліджень. Донецьк: ТОВ «Юго-Восток, Лтд», 2003. 73 с.
3. Кальченко А.Г. Логістика: підручник [2-е вид., без змін]. Київ: КЦНЄУ, 2006. 284 с.
4. Крикавський Є.В. Логістика. Основи теорії. Львів: НУ «Львівська політехніка»; Інтелект-Заходу, 2006. 456 с.
5. Каїра З.С. Інноваційні логістичні стратегії управління підприємствами: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня д-ра екон. наук: спец. 08.00.04 «Економіка і управління підприємствами (за видами економічної діяльності)» / Каїра Зоя Степанівна. Донецьк, 2009. 40 с.

Бугрова О.О.

кандидат економічних наук, доцент,
Національний університет «Києво-Могилянська академія»

ОБҐРУНТУВАННЯ ГРАФІКІВ ІЗО-ЦІННОСТІ ЯК ТЕОРЕТИЧНОЇ ОСНОВИ ПРОЦЕСУ КОНТРОЛЮ ДИНАМІКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ІННОВАЦІЙНОГО ПРОЄКТУ

Інновації асоціюються з впровадженням нових ідей, які забезпечують якісне зростання цінності. Саме інновації є засобом досягнення мети роботи команд інжинірингу цінності проєктів. Водночас, цінність може бути створена, збільшена також статично, екстенсивно – без запровадження інновацій, а шляхом простого залучення або використання додаткових ресурсів. В епоху сучасних екологічних викликів екстенсивний шлях становить очевидну потенційну загрозу, натомість фактор інноваційного розвитку набуває особливої позитивної важливості.